

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5655/06
23.05.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље АА, коју по пуномоћју заступа АБ, адвокат, против оспореног решења туженог Републичког завода за здравствено осигурање Републике Србије 12 бр. 59.2-8/06 од 21.06.2006. године, у предмету накнаде трошкова лечења у иностранству, у нејавној седници већа одржаној дана 23.05.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог одбијена је, као неоснована, жалба тужиље против закључка Комисије за упућивање на лечење у иностранство Републичког завода за здравствено осигурање Београ 03/2 бр. 59.1-128/05 од 14.04.2006. године, а којим је одбачен њен захтев за упућивање ББ, на редовни контролни преглед заказан за 10.01.2006. године, у ____, као неуредан.

Тужиља поднетом тужбом побија законитост оспореног решења туженог органа и у том смислу је навела да је доставила предлог стручног конзилијума Института за кардио - васкуларне болести у Сремској Каменици који представља здравствену установу која обавља референтне послове у складу са Правилником о условима и начину лечења осигураника у иностранству. Даље је навела да малолетни ББ има право на накнаду трошкова контролног прегледа на терет завода, јер то произилази из вансудског поравнања од 29.12.2005. године, о рефундирању трошкова лечења у иностранству чиме је на овај начин посредно признато право на партиципацију и будућих трошкова контролних прегледа. Са ових и стим у вези осталих навода ближе означених у тужби предложила је да суд тужбу уважи и обавезе туженог да јој накнади трошкове контролног прегледа у износу од 3.500,00 еура у динарској противвредности на дан исплате са домицилном каматом почев од 27.12.2005. године, па до исплате као и да јој накнади трошкове поступка.

Тужени орган у одговору на тужбу, остајући при разлозима из образложења оспореног решења, предложио је да суд исту одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињенице утврђених у управном поступку на основу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96) и испитујући законитост оспореног решења на основу члана 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиље изјављену против првостепеног закључка налазећи да је, тај закључак донет без повреде правила поступка, заснован на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Ово с тога што из списка предмета произилази да тужиља, иако упозната са правима и обавезама из Закона о здравственом осигурању и Правилника о упућивању на лечење у иностранство, уз захтев за признавање права на трошкове контролних прегледа за ББ није приложила предлог стручног конзилијума одговарајуће специјалности референтне здравствене установе. Код овако утврђеног чињеничног стања по налажењу Врховног суда Србије основана је оцена туженог да је закључак Комисије за упућивање на лечење у иностранство о одбацивању захтева тужиље као неуредног, правилан и на закону заснован, јер је одредбом члана 58. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01) изричито прописано да ако подносилац не отклони недостатке у одређеном року, па се услед тога не може поступати по поднеску орган ће закључком одбацивати такав поднесак. Такође, одредбом члана 72. став 2. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник РС" број 107/05 и 109/05) изричито је прописано да Републички завод доноси општи акт којим ближе уређује услове, начин и поступак, као и врсте обољења, стања или повреда за које се може одобрити лечење у иностранству, па је у вези с тим чл.10. ст.2. Правилника о условима и начину упућивања осигураних лица на лечење у иностранство (" Сл.гласник РС" бр. 86/05 прописано да се захтев за упућивање на лечење у иностранство подноси на основу предлога стручног конзилијума одговарајућих специјалности референтне здравствене установе терцијарне делатности, док је ст.3 истог члана тог правилника детаљно прописано које податке предлог стручног конзилијума треба да садржи. Како тужиља уз захтев није приложила предлог стручног конзилијума то је тужени орган правилно поступио када је жалбу

одоио,као неосновану.

Цењени су и поменути наводи тужбе да је тужила уз захтев приложила предлог стручног конзилијума Института за кардиоваскуларне болести у Сремској Кеменици , па је нашао да је исти неоснован. Ово с тога што из списка предмета произлази да је тужила уз захтев за упућивање ББ на контролни преглед у ___ приложила фотокопију извештаја лекара специјалисте наведеног института број 20853 од 27.12.2005. године, потписан и оверен нечитким факсимилима лекара одређених специјалности који се не може уподобити са предлогом стручног конзилијума.Такође, суд је нашао да је и навод тужбе којима тужила указује да је вансудским поравњем на посредан начин признато право и на партиципацију будућих трошкова контролних прегледа, неоснован. Ово с тога што из садржине вансудског поравнања 14 бр. 59.5-65/03 од 29. децембра 2005. године, закљученог између тужиле и туженог органа произлази да се исто односи само на исплату 50% укупних трошкова лечења у иностранству, односно њиховог рефундирања, а не и за партиципацију будућих трошкова на име контролних прегледа. Коначно, неоснован је и захтев тужбе којим је тужила тражила накнаду трошкова поступка јер је одредбом члана 60. Закона о управним споровима изричито прописано да у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Врховни суд Србије је на основу чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 23.05.2007. године, У. 5655/06

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС